

Les propostes culturals de juny 2022

Propostes musicals, artístiques i cinematogràfiques per posar la cirereta a la primavera i encetar l'estiu.

MÚSICA

Un mes per sortir del cau

Marc Vilanova

Per aquest mes de juny volem destacar dos esdeveniments entre tota l'oferta d'espectacles que ens oferiran els diferents programadors a la capital del Bages. En primer lloc tenim una cita pràcticament ineludible a la sala gran del teatre Kursaal, on l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu ens interpretarà la cinquena simfonia de Gustav Mahler, en el marc dels actes de Manresa 2022. Una ocasió única per gaudir a Manresa d'una de les obres que conformen el repertori musical de música clàssica, sota la batuta del berguedà Josep Pons (divendres, 3 de juny a les 18 h). Per altra banda i un estiu més, comença el cicle de música a l'exterior de la torre Lluvià amb Voilà a la Lluvià!, cicle que de juny a setembre portarà en aquest magnífic espai destacades propostes musicals, a part de gaudir del patrimoni i la gastronomia. Entre d'altres noms, veurem passar per l'escenari de la torre ABBA The Experience, David Palau i Nacho Romero, Song Dealers, tribut a Muse amb Mius, Dani Flaco, etc.

ART

Cos i transformació

Maria Camp

Aquest mes us convidem a reflexionar, des de l'art contemporani, entorn la transformació del cos i les identitats. L'exposició *L'altre ubic. Migracions de cos fragmentat* ens planteja qüestions sobre l'aspecte dels cossos, les orientacions sexuals, el gènere amb el qual ens identifiquem, les actituds socials i dubtes existencials als quals ens enfrontem en l'exercici diari de pensar-nos i suportar-nos, tal com ens han/hem definit socialment, el que ens fa visibles socialment, el jo... I

ens convida a repensar les actituds que van associades a rols predeterminats. Ens parla, també, de l'enyorança de la corporalitat en un món cada vegada més virtual. I és que vivim en un context d'hiperconnectivitat en el qual, paradoxalment, creix l'afecte d'isolament. I és aquest aïllament que ens fa remetre al propi jo, tant físic com psíquic, i al cos com a territori de recerca i a investigar com mostrar-nos -tenint en compte les múltiples possibilitats que ens ofereixen les xarxes. Les obres que s'exposen parteixen, majoritàriament, de la pròpia experiència dels artistes i de l'exploració que han fet de les fronteres entre el que és íntim i el que és social. Una proposta del Festival Panoramic, Grisart i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya que podem visitar al Casino fins al 10 de juliol.

CINEMA
Alcarràs
Laura Vidal

Després d'*Estiu 1993* i amb un triomf inesperat a la Berlinale, la segona pel·lícula de Carla Simón s'ha revelat com l'última joia del cinema patri i, de rebot, ha revifat les esperances que molts creien perdudes en el cinema català. Però més enllà dels bombos i platerets que l'acompanyen, *Alcarràs* és el triomf de la senzillesa, de la veritat sense artificis posada en pantalla i des de tots els punts de vista. Podria semblar una pel·lícula costumista sense més, explicant la història de la família Solé, que afronta la que serà la seva última collita de préssecs perquè hauran d'abandonar els seus terrenys després de 80 anys de cultivar-lo però, com dic, això n'és la superfície i la gràcia de Simón és convertir una petita història en una gran epopeia familiar que no deixa indiferent. El seu mestratge és indispensable per fer que uns actors no professionals aconseguixin desprendre grans dosis d'empatia, quotidianitat i confiança cap a qui els observa. I, mostrant totes les vessants del drama, ens fa reflexionar sobre la família, la tradició o l'arrelament a la terra, i ho contraposa amb la cruïlla del món real i modern i les seves contradiccions, com les dels propis protagonistes. Deixa que siguem els espectadors els que en traiem les nostres pròpies conclusions. Pinzellades de realitat en escenes petites, belles i dolces com els préssecs que planten cara a un futur incert.

